

[Waldorff]

Så vil jeg blot sige noget om den forhandlingssituation eller den fælles forståelse, energiministeren forventer at der kan komme imellem Danske Elværkers Forening og Danske Vindkraftværker. Jeg synes, at det, når man diskuterer den forhandlingssituation, der er i øjeblikket, er vigtigt at tage forhistorien med, som handler om, at mølleejere har været under konstant pres, og at det er elværkerne, der har haft fat i den lange ende hele tiden. Det er også den historie, man kan se i hele konflikten omkring Elros særlige regler for tilslutning af vindmøller.

Det kunne godt tænkes, at energiministeren havde ret i, at dette kunne løses ad forhandlingsvejen. Men jeg synes, det er meget vigtigt, at der bliver markeret et flertal for, at hvis ikke man opnår et resultat, som vindkraftværkerne kan leve med, og som også ud fra en energipolitisk vurdering, der handler om at fremme vedvarende energi bredt, er godt nok, så må der laves en lovgivning om det. Jeg synes i hvert tilfælde, at det radikale forslag er et meget godt udgangspunkt for det.

Steffensen (KrF):

Dette forslag til folketingsbeslutning fra det radikale venstre har kristeligt folkeparti megen sympati for. Jeg synes, der er mange elementer i det, som er værd at overveje. Men det er jo rigtigt, som ministeren gjorde opmærksom på, at der foregår forhandlinger i øjeblikket, som det ikke ville være rigtigt at gribe forstyrrende ind i. I hvert fald er det vores opfattelse, at de forhandlinger, som foregår imellem elværkerne og Vindmøllefabrikantforeningen og Danske Vindkraftværker, får lov til at blive afsluttet, inden man herfra med et flertal dikterer retningslinjer.

Jeg vil gerne principielt sige, at det efter vores opfattelse er vigtigt, at man ikke ser bort fra – det mener jeg nu heller ikke man gør, men lad mig så sige det lidt stærkere: at man også er med til at prioritere alternative muligheder, når det drejer sig om energiforsyningen. Jeg mener, at man ikke uden videre skal gå ud fra, at de retningslinjer, vi har i øjeblikket, skal være gældende for de næste generationer. Det må være relevant til enhver tid at tage tingene op til vurdering, og det mener jeg at forslaget fra det radikale venstre kan være et godt udgangspunkt for. Jeg sy-

nes, det må være rigtigt, at vi under udvalgsarbejdet får tingene grundigt belyst, og at vi får alle de ting klarlagt, som ministeren gav tilsagn om at han ville være med til at belyse i udvalget, inden der træffes beslutning om, hvordan man eventuelt vil udforme et lovfor-slag. Nu er det jo kun et beslutningsforslag.

Dertil kommer, at det jo ikke er så enkelt, at man, bare man siger »vindmøller« eller »vindkraft«, dermed har tilgodeset alle miljøhensyn. Der er både miljøhensyn og energipolitiske hensyn, der må afvejes imod hinanden, også når vi taler om vindmølleproblematikken. Vi vil gå meget positivt ind i arbejdet med dette forslag.

Dræbye (RV):

Jeg vil indlede med at sige tak til det flertal, som har taget godt imod forslaget. Det er en modtagelse, som gør det rimeligt at antage, at vi kan finde en løsning inden så længe, sådan at de, der investerer i vindmøller, har rimelig sikkerhed for, hvordan de priser på den afregnede el, de skal have, vil se ud, sådan at der kan foretages kalkulationer. Vedrørende kalkulationssikkerheden har jeg bemærket, at det er noget, som hele folketinget gerne ser klaret forholdsvis hurtigt.

Jeg synes også, der er grund til at sige tak til ministeren for de åbninger, der trods alt var i en i øvrigt skeptisk tale. Jeg kan også konstatere, at der i hvert fald om to af elementerne i forslaget er enighed, nemlig om, at den 3 km-grænse, der er i de nuværende vejledende afregningsregler, skal væk, og om, at man skal have alle vindmøller, også vindmølleparker og de større vindmøller, med i afregningsreglerne.

Inden vi nu bliver alt for glade for den store forhandlingsvilje, der er hos elværkerne til at få løst disse problemer, så vil jeg gøre opmærksom på, at med hensyn til det ene af de to punkter, der er fuldstændig enighed om i folketinget, nemlig 3 km-reglen, oplever man stadig væk en administration i det enkelte elselskab, som går ud på, at hvis der nu er 3,1 km, så kan man konstatere en afvisning. Jeg må sige, at nogen egentlig åbning og forhandlingsvilje er et sådant eksempel ikke netop udtryk for.

Tilbage i forslaget er der så to punkter, som gav anledning til diskussion. Det ene er det radikale forslag om, at de nuværende